

Bodzási Balázs előadása

Nagyon örülök annak, hogy bírónő gondolt rám még júniusban és meghívott erre a mai találkozóra. Mindig feszengek, amikor ebben a teremben vagyok. Először talán akkor voltam itt, amikor a legelső joggyakorlat-elemző csoport Vezekényi Ursula vezetésével, azt hiszem 2012-ben ülésezett és az összefoglaló véleményét azt hiszem itt ismertette a polgári kollégium bírásaival. Megható az is, mert volt szerencsém 2013-2014-ben itt dolgozni a Kúrián Vezekényi Ursula bírónő mellett, úgyhogy feszengésemet csak növeli, hogy a volt főnökeim is itt vannak. Akkor az ember egy kicsit mindig jobban összekapja magát, hát nem tudom, hogy ez sikerült-e.

Én a címben szereplő témánál egy kicsit eltérő módon tágabb értelemben szeretnék beszélni a vezető tisztségviselőknek a hitelezők irányába fennálló felelősségéről. Egészen pontosan a rendelkezésemre álló időkeretet arra szeretném kihasználni, egyeztetve bírónővel és bíró úrral, hogy egy kicsit azokról a jogalkotási tervekről beszélgessek Önökkel, amelyek az új fizetésképtelenségi törvényhez kapcsolódnak, és amelyek a fizetésképtelenség során felmerülő felelősségi helytállási kötelezettségi kérdéseket illetik.

Azt hiszem, hogy az ma már nyílt titok, vagy talán nem is titok, hogy az igazságügyi minisztériumban tavaly megindult egy munka, egy gondolkodás arra vonatkozóan, hogy a 2011-es csődtörvényt most már ideje lenne fölváltani egy fizetésképtelenségi kódexszel. Volt is ezzel kapcsolatban egy-két ülés hát egy munkacsoportnak, munkacsoportnak talán nem is nevezném, még Trócsányi miniszter úr idejében. Ez aztán elhalt és most úgy néz ki, hogy ez újra életre kelhet. Természetesen konkrét normaszövegről ne ijedjenek meg, még nincs szó. Itt a gondolkodás eddig még nem jutott el. Tulajdonképpen egy részletesebb koncepció készül, de még ez sem készült el. És ez a részletesebb koncepció fog majd valamikor az év végén reményeink szerint a szélesebb szakmai közvélemény elé is kerülni. Ennek ellenére én azt gondolom, hogy hasznos már azt megelőzően is beszélgetni Önökkel, mint az egyik legérzékenyebb szakmai közeggel arról, hogy milyen irányba indult meg a gondolkodás a fizetésképtelenségi, az új fizetésképtelenségi kódexhez kapcsolódóan a felelősségi kérdésekről.

Na most azzal se árulok el talán új titkot, hogy amikor a felelősségi kérdésekről beszélünk, akkor néhány jogpolitikai célt azt az elején szükséges rögzíteni. Ilyen jogpolitikai cél az, hogy a felelősségi kérdések szabályozásának az új fizetéseképtelenségi törvényben és részben a Ptk.-ban alapvetően azt a jogpolitikai célt kellene szolgálnia, hogy a hitelezők rendelkezésére álló csődvagyon növekedjen. Tehát a felelősségi, az eredményes, sikeres felelősségi perek eredményeképpen befolyó összegek eredményeképpen valamilyen módon a csődvagyon gyarapodjon, ez a hatályos szabályok szempontjából némi eltérést jelentene. Különösen épp a Cstv. 33/A. §-hoz viszonyítva, hogy ha nem a felszámoló indítja meg a pert, hanem a hitelező.

Aztán lényeges jogpolitikai szempont egy időbeli vonatkozása ezeknek a felelősségi kérdéseknek. Ez alatt azt értem, de hát ezt Önök nálam sokkal jobban tudják, hogy az idő múlásával az igényérvényesítés hatékonysága az jelentősen csökken, tehát érdemes lenne megfontolni azt, hogy a felelősségi pereket még a fizetéseképtelenségi eljárás alatt meg lehessen indítani, sőt adott esetben azokat le is lehessen zárni. Tehát az alatt az időszak alatt, amíg a fizetéseképtelenségi eljárás alá került adós gazdálkodó szervezet még létezik. Tehát ne csak a jogutód nélküli megszűnés után lehessen ezeket a felelősségi pereket megindítani. Ebből pedig az is következik, hogy megindíthatóak legyenek ezek a perek attól függetlenül is, hogy a hitelezők az adós vagyonából egyébként kielégítést nyertek-e vagy sem. Ez azt jelenti, hogy valamiféleképpen preventív módon kellene kezelni ezeket a felelősségi kérdéseket, vagyis úgy, hogy a törvényi szabályozás ne utólagosan próbálja meg szankcionálni a fizetéseképtelenség körébe felmerülő hitelezői érdekeket sértő károkozó magatartásokat.

Aztán az már részben egy eljárásjogi kérdés, hogy célszerű lenne a fizetéseképtelenségi eljáráshoz kapcsolódó pereket koncentrálni. Ez nem csak a felelősségi perekre vonatkozik, hanem általában minden olyan perre, amelyek a fizetéseképtelenség alatt álló adós vagyonát érinthetik. Hát ez most nagyon leegyszerűsítve nyilván azt jelentené, hogy annak a bírónak kellene eljárnia, aki egyébként a fizetéseképtelenségi eljárás lefolytatására illetékes, ugye röviden a felszámoló bíró. Hogy ez megvalósítható-e vagy sem, azt én most nem tudom megmondani Önöknek, mindenesetre a gondolkodás ebbe az irányba indult meg.

Aztán hasznos lenne egy kicsit pontosabban elhatárolni egymástól a törvényszöveg szintjén is a felelősséget és a helytállási kötelezettséget. Ez azért nem egy olyan egyszerű feladat, ez egy komoly kodifikációs kihívás, hiszen nemcsak a hétköznapi nyelvben, de a jogi szaknyelvben is

keveredik a két fogalom. Nagyon sokszor a jogi szaknyelv is, sőt néha a törvényszövegek is felelősségről beszélnek olyan esetekben, amikor valójában helytállási kötelezettségről van szó. Például, ha a tagok mögöttes helytállási kötelezettsége alapján működő gazdasági társaságoknál, tehát a Bt.-nél és a Kkt.-nál is sokszor a tagok felelősségéről beszélünk, ugyanígy a korlátolt felelősség esetén is felelősségről beszélünk, de ezek nem felelősségi esetkörök, hanem objektív jellegű helytállási kötelezettségek, amik nagyon röviden azt jelentik, hogy nincs lehetőség kimentésre.

Aztán szintén egy fontos jogpolitikai cél lenne, ezzel gondolom Önök is egyet tudnak érteni a felelősségi szabályoknak az egységesítése. Ez különösen a vezető tisztségviselőknél okoz jelenleg is problémát, hiszen, hogy ha csak a vezető tisztségviselőknek a hitelezők irányában fennálló felelősségét vizsgáljuk, akkor azt látjuk, hogy ott van a Ptk. 3:118. §-a, Cstv. 33/A. §-a, de ott van a kényszertörlési eljáráshoz kapcsolódóan a Cégtörvény 118. §-a is. Ezeket valamilyen formában egységesíteni kellene, különösen a felelősségi tényállásokra, a kimentési okokra tekintettel, és nem utolsósorban a bizonyítási teher elosztására vonatkozó szabályok tekintetében is, mert most nincs egység ezek között a felelősségi tényállások között.

Egy következő, már részben eljárásjogi kérdés az, hogy kik lehetnek ezeknek a felelősségi pereknek az alanyai. Zárójelbe mondom, hogy én is felelősséget fogok használni, a felelősségi perekről beszélek, akkor is, amikor helytállási kötelezettségről lehet szó. Hát az magától értetődik, ugye a mai ülésnek is ez a témája, hogy a gazdálkodó szervezet az adós vezető tisztségviselői alperesi oldalon természetesen alanyai lehetnek ezeknek a felelősségi pereknek. Itt talán az érdemel kiemelés vagy említést, hogy nem csak a jelenlegi vezető tisztségviselő, illetve bocsánat a jelenlegi szabályokba, hatályos szabályok szerint, ha már jogutód nélkül megszűnt a társaság akkor jelenlegi vezető tisztségviselőről sem igazán lehet beszélni. Itt én ezt úgy fogalmaznám meg, hogy ha a felelősségi perek megindíthatóvá és befejezhetővé válnának még a felszámolási eljárás időtartama alatt, akkor értelmezhető lenne a jelenlegi vezető tisztségviselő fogalma, és a korábbi vezető tisztségviselő fogalma is. Ugye természetes, hogy az elévülési időn belül a korábbi vezető tisztségviselő ellen is megindíthatók ezek a felelősségi perek.

Ugyanígy alperesi oldalon a gazdálkodó szervezet tagjai is megjelenhetnek. A jelenlegi tagok és a volt tagok egyaránt. Erre majd még kitérek.

És hát újdonság lenne, hogy ha alperesi oldalon megjelennének a felügyelőbizottság tagjai is, erre is szeretnék majd még kitérni.

Felmerült az a lehetőség, hogy ha, és ezt is mindjárt röviden szeretném még megemlíteni. Hogy ha van olyan tényállás, amely alapján a vezető tisztségviselő és a tag ellen is megindítható a per, tehát olyan tényállás, ahol a vezető tisztségviselő és a tagok felelőssége is felmerül, akkor adott esetben ezt meg lehetne-e úgy alkotni, kodifikálni, hogy ez egy egyetemleges felelősségi tényállás legyen. Itt ugye nyilván a kimentési okokat is azonos módon kellene szabályozni.

Ha a felperesi oldalt nézzük, akkor ugye arra a kérdésre keressük a választ, hogy kik indíthatják meg ezeket a fizetésképtelenséghez kapcsolódó felelősségi pereket. Nyilvánvalóan a felszámoló és a hitelező. Ez jelenleg is így van. Na most újdonság lenne azonban, hogy ha a hitelezők indítják meg a felelősségi pereket, akkor a sikeres, a per sikeres befejezése esetén, tehát pernyertesség esetén, hogy ha a felelősséggel terhelt személytől bármilyen összeg befolyik az ne külön a hitelezőhöz folyjon be, hanem a csődvagyont gyarapítsa. Én azt gondolom, hogy ez egy fontos szempont. Lehet, hogy erre azt mondják, hogy akkor nem lesz olyan hitelező, aki megindítja a pert, de akkor még mindig ott van a felszámoló. És itt jutunk el egy következő kérdéshez.

Sokszor elhangzik az a szemrehányás, az a kritika, hogy a hatályos szabályok alapján a felszámoló nem indítja meg a pert annak ellenére, hogy a hitelező azt tőle külön is kéri. Én azt gondolom, hogy ezt valamilyen formában rendbe kellene tenni. Volt olyan ötlet, hogy itt még a felszámoló büntetőjogi felelősségét is ki lehetne mondani arra az esetre, ha nem hajlandó megindítani a felelősségi pert annak ellenére, hogy a hitelezők ezt kéri.

Egy külön kérdés, ami szerintem a hatályos szabályok alapján nagyon elnagyolt és elhanyagolt a fenyegető fizetésképtelenségnek az állapota. Ugye itt két időállapotot kell egymástól elkülöníteni. A fizetésképtelenség megindulását, tehát azt az időpontot, amikor a fizetésképtelenségi eljárás megindul, és az azt megelőző állapotot, amit a Ptk. és a Csődtörvény azzal a fordulattal illet, hogy a fizetésképtelenség, már nem is tudom fejből, a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet beállt. Ugye fogalmilag az az állapot, a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet beállta, ez a fizetésképtelenségi eljárást megelőző időpont. De felelősségi szempontból ez is relevanciával bír. Ugye azt érdemes tisztázni ezzel

kapcsolatban, hogy a vezető tisztségviselőknél, vagy adott esetben a tagoknál nem a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet beálltaért áll fenn a felelősségük, hanem azért, hogy a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet beállta után milyen magatartást tanúsítanak, vagy nem tanúsítanak. Ez a stádium, ez az időállapot jelenleg meglehetősen szabályozatlan mind a Ptk.-ban, mind a Csődtörvényben. Talán a Ptk. annyit mond, de szankciót ehhez sem fűz, hogy ha ez kft.-nél és rt.-nél külön kimondja a Ptk., hogy ha a vezető tisztségviselő azt látja, hogy a saját tőke, vagy a jegyzett tőke a saját tőke alá csökken, akkor haladéktalanul, késedelem nélkül össze kell hívni a társaság, a gazdasági társaság legfőbb szervét, hogy a megfelelő intézkedéseket megtegyék. De nem rendezi azt a kérdést a Ptk., hogy mi van akkor, hogy ha ezt a vezető tisztségviselő elmulasztja, vagy ő ugyan összehívja a legfőbb szervet, de a tagok nem hozzák meg a szükséges intézkedéseket. Ez vajon kiváltja a vezető tisztségviselő kártérítési felelősségét, vagy továbbmegyek a társaság tagjainak a kártérítési felelősségét. Én úgy gondolom, hogy ez jelenleg nem szabályozott, tehát az új fizetésképtelenségi törvényben vagy adott esetben a Ptk.-ban ezt a fizetésképtelenséget még megelőző stádiumot, időtartamot, időszakot valamilyen formában rendezni kellene.

Egyébként a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet beállta kapcsán több egyéb kérdés is felmerül. Ugye ennek a szabályozása szorosan kapcsolódik a fizetésképtelenségi okoknak a szabályozásához. Tehát ahhoz a kérdéshez, hogy a jogalkotó a törvényt milyen okok alapján gondolja úgy, hogy a fizetésképtelenségi eljárás megindítható. De tovább megyek, mert ennek a fizetésképtelenséget megelőző állapotnak a szabályozása, az ehhez kapcsolódó kérdések a fizetésképtelenségi eljárást megelőző szerkezetátalakítási, restrukturálási eljáráshoz is kapcsolódnak. Ugye erről egy új uniós irányelv rendelkezik, amelyet két éven belül a tagállamoknak át kell ültetni és itt pont arról beszélgettünk Csőke Andrea bírónővel, hogy ha ebből a fizetésképtelenségi törvényből netalántán semmi nem lesz, az irányelvet akkor is át kell ültetni. Ideális természetesen az lenne és egyébként a gondolkodás a minisztériumon belül ebbe az irányba is mutat, hogy a két kérdést össze kellene kapcsolni. Tehát teljesen értelmetlen lenne egy új fizetésképtelenségi kódexet alkotni, majd azt egy éven belül módosítani az irányelv átültetése címén vagy okán.

Hogy ha továbbmegyünk, akkor azt a kérdést érdemes talán egy kicsit részletesebben is megvizsgálni, hogy ehhez a fizetésképtelenséget még megelőző időállapothoz kapcsolódóan hogyan merülhet fel a vezető tisztségviselő, illetve a társaság tagjainak a felelőssége. A

vezető tisztségviselő felelőssége úgy merülhet föl, hogy építve a hatályos Ptk. rendelkezéseire számára kötelezettségként határozza meg a Ptk., hogy össze kell hívnia a legfőbb szerv ülését vagy, hogy ha nemcsak gazdasági társaságokról gondolkodunk, akkor a gazdálkodó szervezet döntéshozó szervét. Ha ezt elmulasztja az felelősséget megalapozó körülmény, ok kell, hogy legyen. Ez alól hogyan tudja magát kimenteni a vezető tisztségviselő? Nyilvánvalóan úgy, hogy ha valamilyen formában bizonyítja, igazolja, hogy ő mindent megtett a legfőbb szerv ülésének az összehívása érdekében és nem rajta múlt az, hogy a legfőbb szerv ülését nem tartották meg a tagok, vagy megtartották, de ott a megfelelő intézkedéseket nem hozták meg. Hogyan lehet ezt bizonyítani, hát például egy jegyzőkönyvnek vagy a meghívónak a perbe való becsatolásával.

Na most hogyan érintené ez a megelőző időszak a tagok felelősségét. A tagoknak természetesen ennek alapján kötelezettsége lenne az, hogy a legfőbb szerv ülését tartsák meg és ott a fizetéképtelenség elhárítása érdekében szükséges intézkedéseket tegyék meg. Hogy ezek milyen intézkedések lehetnek az ez külön kérdés. A tagok ugyanis dönthetnek úgy, hogy pótbefizetés, tőkeemelés útján megpróbálják helyreállítani a társaságnak, a gazdálkodó szervezetnek a fizetőképességét, de dönthetnek úgy is, majd, hogy ha ez az irányelv átültetésre kerül, hogy saját maguk próbálnak meg valamilyen szerkezetátalakítási eljárást lefolytatni. Ez magától értetődően valószínűleg nem publikus eljárás kell, hogy legyen, ugyanis ebben a fázisban a cégnek, a gazdasági társaságnak még nagyon komoly érdeke fűződik ahhoz, hogy a fizetési nehézségeiről kapcsolatos hírek ne váljanak publikussá, ne váljanak mindenki számára ismertté. Hozzá teszem, hogy ez persze azzal is jár, hogy ha ez a szerkezetátalakítási eljárás még nem nyilvános, akkor ehhez moratórium nem kapcsolódhat. Tehát nyilvánvaló, hogy egy fizetési haladék, egy moratórium csak olyan eljáráshoz kapcsolódhat, ami nyilvános, ami publikus. Vagy én legalább is ezt így gondolom, nem mondom, hogy nyilvánvaló, de szerintem a kettő ez így kapcsolódik össze.

Ha a tagok nem tartják meg a legfőbb szerv ülését, vagy az összehívják ugyan, de ott semmilyen intézkedéseket nem tesznek, vagy olyan intézkedéseket tesznek, amelyekről eleve látható, hogy teljesen alkalmatlanok a fizetéképtelenség kiküszöbölésére, elhárítására az megalapozhatná a társaság tagjainak a kártérítési felelősségét. Ez egy új típusú felelősségi alakzat lenne, mert a hatályos jogban ilyen felelősség, legalábbis külön tényállás formájában nincs egyik törvényben sem kimondva és szabályozva.

Említettem a felügyelőbizottsági tagoknak a felelősségét. Ugye, ha megnézzük a Ptk. felügyelőbizottsági tagok felelősségét szabályozza a 3:28. §-ában, de itt másképpen merülne föl az fb. tagok felelőssége, az itt alatt ezt az időszakot értem, tehát még a fizetéseképtelenségi eljárás megindulása előtti időszakot. Hogyan merülhet föl ez alatt az időszak alatt a felügyelőbizottsági tagok felelőssége. Felmerülhet-e egyáltalán? Én azt gondolom, hogy igen, mert elképzelhető az, hogy a felügyelőbizottság rendelkezik olyan információkkal, tudomása van arról, hogy a társaság fizetési nehézségekkel küzd, fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben van. Ilyenkor elvárható a felügyelőbizottsági tagoktól, hogy tájékoztassák a vezető tisztségviselőket, vagy a tagokat, a társaság tagjait, ugye a Ptk. még azt is lehetővé teszi kivételesen, hogy ha jogellenes állapotot észlel a felügyelőbizottság, akkor a legfőbb szerv ülését is összehívhatják. Tehát elvárható tőlük, hogy tájékoztassák, értesítsék a tagokat és a vezető tisztségviselőket, hogy itt fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben van a társaság. Ha ezt elmulasztják tudomásuk ellenére, akkor én azt gondolom, hogy felvetheti a felügyelőbizottsági tagoknak a kártérítési felelősségét.

Erre vonatkozóan egyébként még a hazai, korábbi magyar szabályozásban is találhatunk, ha nagyon keresünk jogtörténeti előzményeket. Az 1930. évi V. törvényben, ami a kft.-ről szól, ha megnézzük a 85. §-t az a felügyelőknél, a mai kifejezéssel élve felügyelőbizottsági tagoknak a felelősségét is szabályozta.

Nagyon rövid a tagok felelősségéről csak annyit, tehát a társaság tagjainak a felelősségéről, hogy ha már megindult a fizetéseképtelenségi eljárás, akkor különbséget kell tenni a szerint természetesen, hogy milyen típusú társasági formáról van szó. Kkt., bt. esetén továbbra is megmaradna természetesen a tagok mögöttes, korlátlan és ha többen vannak akkor egyetemleges helytállási kötelezettsége, ami ugye a Ptk. 3:151. §-a alapján még a társaság volt tagjaira is kiterjed. Itt egy kérdés merült föl, és ha adott esetben, majd, ha lesz rá lehetőség ezzel kapcsolatban érdekelne a véleményük. Mégpedig az, hogy ez a mögöttes helytállási kötelezettség, egyáltalán ezt a mögöttes helytállási kötelezettséget kiváltja-e a fizetéseképtelenségi eljárás megindulása. Másik kérdés, hogy nem lenne-e érdemes elgondolkozni azon, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás alatt ezt a mögöttes helytállási kötelezettséget szigorítsa a jogalkotó. És itt bizony felmerült már olyan ötlet, amely arra szorítkozna, vagy arra vonatkozna, hogy a fizetéseképtelenségi eljárás alatt ezeknek a tagoknak a helytállási kötelezettsége a készfizető kezeshez állna közel vagy azzal lenne azonos. Tehát

megmaradna a mögöttes helytállási kötelezettség a társaság normál működése során, de a fizetésképtelenségi eljárás időtartama alatt a kkt. tagjainak, illetve a bt. beltagjainak a helytállási kötelezettsége a készfizető kezes helytállási kötelezettségével lenne azonos. Az egy külön kérdés, hogy ez a szigorúbb helytállási kötelezettség kiterjeszhető lenne-e a társaság volt tagjaira. Tehát azokra a tagokra, akik már a fizetésképtelenségi eljárás megindulásakor nem tagjai a társaságnak.

A kft., rt. vonatkozásában az a kérdés merül fel, hogy áttörje-e a fizetésképtelenségi törvény a korlátolt tagi helytállási kötelezettséget. Ugye a Ptk. 3:2. § (2) bekezdése most is meghatároz egy tényállást, amely azt mondja, hogy ha a tag a korlátolt felelősségével visszaélt, akkor erre nem hivatkozhat. A kérdés az, hogy a fizetésképtelenségi eljárásban érdemes-e ezt konkretizálni vagy kibővíteni más jogellenes magatartásokra, hitelezőket megkárosító jogellenes magatartásokra is.

És hát itt még lenne pár dolog, de nem akarom az időt húzni a tagok felelősségével, például azzal kapcsolatban, hogy fenn kellene, vagy érdemes-e fenntartani a hatályos csődtörvény 63/A. §-át, amely a társasági részesedés átruházásával kapcsolatban törli át a korlátolt felelősséget. Én azt gondolom egyébként, hogy igen, de lehet, hogy ezt egy kicsit másképpen kellene megfogalmazni vagy szabályozni, mint a hatályos Cstv. 63/A. §-a.

És hát az utolsó néhány percben, ha van még két mondat akkor végül is arról beszélnék, amiről kellett volna eddig is, a vezető tisztségviselőknek a felelősségéről, hogy ezt, hogy lehetne újra gombolni, újra szabályozni. Itt is el kell határolni egymástól a fizetésképtelenségi eljárás megindítása előtti időszakot, amelyet ugye a Ptk. 3:118. §-a és a Cstv. 33/A. §-a azért valamilyen formában szabályoz. A Cstv. 33/A. §-t szerintem fenn kell tartani, de egylépcsőssé kell tenni az eljárást. Ez a kétlépcsős megoldás nem működik. Ez jól látható szerintem. Egylépcsőssé kell tenni, valamilyen formában szerintem a vagyoni biztosítékot is fenn kell tartani. Lehetővé kell tenni, hogy a 33/A. §, hogy a jelenlegi 33/A. § alapján a per a felszámolás, fizetésképtelenség alá került társaság vagy gazdálkodó szervezet jogutód nélküli megszűnése előtt is lefolytatható legyen. Itt én továbbra is azt gondolom, de lehet, hogy ezzel Önök nem értenek egyet, hogy ezt a pert a felszámoló mellett a hitelező is megindíthassa továbbra is, de ha a hitelező megnyeri és kielégítéshez jut, az az összeg a csődvagyont gyarapítsa.

Hát nagyjából ennyi, és még egy utolsó gondolat, amin szerintem érdemes lenne elgondolkodni. Ez a hatályos Cstv. 33/A. §-ának a viszonya a Cstv. 40. §-a szerinti perhez. Én úgy gondolom, hogy a kétféle pert teljesen nincs elvarrva kétféle pernek az egymáshoz való viszonya nincs teljesen elvarrva most sem, én szerintem ezt az új kódexben részletesebben kellene kifejteni. Köszönöm szépen!